

ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರೆ, ಇದು ಕವಿಸಮಯಗಳ ಮಾಲೆಯಾಗಿ, ತೀರ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಮೆಟಫಿಜಿಕಲ್ ಕಾವ್ಯದ ಹಿರಿಮೆ (ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಡನ್ಸನ್ ಕಾವ್ಯದ ಹಿರಿಮೆ) ಇರುವುದೇ ಅದು ಎದೆಯಾಳದ ಮಾತಿನ ಆದ್ವೈತ, ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವ್ಯಾಪಾರೀ ವ್ಯವಹಾರ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು-ಕರಾರಿನ ಭಾಷೆಗಳ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಮತ್ತು ನಿಖರತೆ, ಹಾಗೂ ಅಧಿಭೂತತೆಯ ಮೀಮಾಂಸೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ವಿಶಾಲತೆ, ಮೂರನ್ನೂ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಳಿಸಿದ ಸಂಗೀತವಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ.

ಹಾಗಾಗಿ, ಕವಿತೆಯ ಈ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರೂ ಕೂಡಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವಣಿದೆ. ಈ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ, ಒಜ್ಜಿಯೇ ಎಂದು ನನಗೂ ಅನ್ನಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿರುವುದು ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಇಲ್ಲಿ ಉಭಯತ್ರ, ಪರಸ್ಪರ, ಮತ್ತು ದತ್ತಭೂತಾಂಶ ಎಂಬ ಆ ಪದಗಳಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಈ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಸಾಮಗ್ರಿ ಎಂಬ ಪದ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಪದವು ಸಮೂಹವಾಚಕವಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ ಏಕವಚನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದರೂ, ಇಲ್ಲಿನ ಭಾವ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯ ಓಘಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ, ಬಹುವಚನಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್, ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂದ... ಅದೆಲ್ಲ... ಬೆಳದಿದೆ ಎನ್ನದೆ ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂದ... ಅವೆಲ್ಲ... ಬೆಳದಿದೆ - ಎಂದಿದೆ.

ವಿಲಯ ಅಥವಾ ಬರಖಾಸ್ತು

ಅವಳು ಸತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸತ್ತದ್ದೆಲ್ಲ ಲಯವಾಗುತ್ತೆ ಮೂಲ ಭೂತದಲ್ಲಿ. ನಾವು, ಉಭಯತ್ರರು, ಪರಸ್ಪರರ ದತ್ತಭೂತಾಂಶವಾಗಿದ್ದವರು; ಪರಸ್ಪರರಿಂದ ಆ ದವರು: ನನ್ನ ಮೈಯವಳಮ್ಮ ಶಾಮೀಲು. ಅದರಿಂದ, ಯಾವೆಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂದ ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೋ ಅವೆಲ್ಲ, ಈ ಇಲ್ಲಿ, ನನ್ನೊಳಗೆ, ಸಮೃದ್ಧ ಬೆಳದಿದೆ: ಹೊರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟವೆ: ಪುಷ್ಪಿಯಿಲ್ಲ ಈಗ ಅವುಗಳಿಂದ: ದಮ್ಮು ಹಿಡಿಸುತ್ತಾವೆ: ನನ್ನಕ್ಕಟತೆ ಕಿಚ್ಚು, ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಗಾಳಿ, ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿ, ಭೂಮಿಭಾರದ ದುಗುಡ - ನನ್ನೀ ಜೀವದಾಳದ ಸಾಮಗ್ರಿ - ನೀಗಿಕೊಂಡೆ, ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಎಲ್ಲ, ನಮ್ಮೊಲವಿನ ಭದ್ರತೆಯ ಇಡುಗಂಟಿನಿಂದಾಗಿ.

ಸತ್ತಳವಳು: ಕಳೆಕೊಂಡೆ. ಹೋದಳು: ನೀಗಿಸಿದ್ದ ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಬದುಕಬಹುದು ನಾನು ಹೀಗೇ ಬಿಕನಾಸಿ ಬದುಕು ಬಹಳ ದಿನ ಹೌದಾದರೂ, ನನ್ನೊಳಗಿನ ಉರುವಲು, ಒಂದಿಗೇ ಕಿಚ್ಚು, ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ ಇದೆಯಲ್ಲ! ಅಡಾವುಡಿ ಅರಸರು ಪರದೇಶ ಗೆದ್ದು ತರುವ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಅವರ ಗಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ವೆಚ್ಚವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಬೇಗ ಏಳುವಂತೆ ಅವರು ದಿವಾಳಿ, ಈ ಸಾವು - ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವುದೆ ಬಿಸವಂದ - ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಈ ಸಾವು ನನ್ನೊಳದಾಸ್ತಾನನ್ನು, ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ.

ಅದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನಾತ್ಮ ಅಸಲು ಬಿಡುಗಡೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಅವಳದ್ದ ಮೀರಿ ಹೋಗಲಿದೆ:

ಮೊದಲು ಹಾರಿಸಿದ ಗುಂಡನ್ನು ಬಳಿಕ ಹಾರಿಸಿದ ಗುಂಡು, ಸಿಡಿಮಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂದ.

